

Boris  
Mikšić



Plaćanje usluga u zdravstvu potpuno se udomaćilo, a svi od pojedinaca pa do društva u cjelini prešutno su to odobrali. Pacijenti pri tome osjećaju neku dodatnu sigurnost o čemu ovisi uspjeh liječenja, a kada je bolest u pitanju tko pita za cijenu?

Prihvativši ponudu urednika tjednika Direkt da čitateljima iznesem neka svoja promišljanja oko prvog slučaja javno obznanjene korupcije u Kliničkom bolničkom centru „Rijeka“. Otkriven je konačno jedan od svakodnevnih i učestalih slučajeva, mita, podmićivanja ili ako vam je draže davanja plavih kuverti. Ovaj primjer u kojem je osumnjičen liječnik ujedno dokazuje kako je zdravstvo u stvari najveći izvor korupcije. Plaćanje usluga u zdravstvu potpuno se udomaćilo, a svi od pojedinaca pa do društva u cjelini prešutno su to odobrali. Stvaranjem hrvatske države zadržale su se i neke navike iz bivšeg režima, a to je u sustavu tzv. socijalnog zdravstva, potplaćivanje za što kvalitetniju uslugu. Pacijenti pri tome osjećaju neku dodatnu sigurnost ili jednostavno bržu uslugu o čemu ovisi uspjeh liječenja, a kada je bolest u pitanju tko pita za cijenu. Liječnici pri tome naravno, vrlo spretno i lukavo, dobivaju pozamašni dodatni izvor zarade. U SAD-u situacija je potpuno drugačija. Zdravstvena usluga ovisi samo o tome koliko se plati i bez ikakvih moralnih i etičkih normi. Liječnici i pacijenti se toga pridržavaju. Pitanje

je, je li je to uvijek opravdano i u skladu s osnovama liječničke struke, no pravila su za sve ista. Pušači, alkoholičari i ostale rizične zdravstvene skupine svjesno ulaze u rizik češćeg oboljenja, ali to u konačnici i više plate kroz liječenje. Prema tome brigom o vlastitom zdravlju i prevencijom smanjuje se broj odlazaka liječnicima. Time se na neki način i stimulira zdraviji i kvalitetniji život. Hrvatski model zdravstva

**Podmićuju se suci, tužitelji, policajci, profesori, inspektori i tko još sve ne. Poseban su slučaj političari!**

slučaja je vima podmićivanja. No, s vremenom je to postala praksa i opasan presek koji se proširio u mnoge pore društvenog života u čitavoj državi. Podmićuju se suci, tužitelji, policajci, profesori, inspektori i tko još sve ne. Poseban su slučaj političari! Više se cijeni onog tko prevari, potkupi ili na neki drugi način prevari državu. Postalo je normalno pravilo da se zakoni donose zato da bi ih se kršilo. Je li to ljubav prema domovini? Raspitajte se kod Nijemaca kako se oni odnose prema državnim porezima i obvezama. Kod njih nema - lako ćemo to riješiti. Idemo prvo kupi-

ti dobar auto i stan, a kad namirimo osobne potrebe možda nešto ostane i za državu. Zbog toga je i moguće da mito u našim uvjetima postane statusni oblik društvenog i socijalnog života. Koliko smo puta čuli - ma imam ti ja tamo rođaka ili prijatelja, a ako treba i podmazat ćemo nešto. Kratkoročno i pojedinačno gledano to se isplati. U konačnici, pak, svi gubimo. Zbog toga je u sređenim i pravnim državama takvo

ponašanje nedopustivo. Dakako, takve se pojave strogo kažnjavaju i sprečavaju.

Nakon mnogobrojnih upozorenja iz različitih strana o štetnosti te društvene devijacije konačno je i državni vrh shvatio kako je potrebno nešto učiniti u sprečavanju tog problema. Nakon slučaja u Rijeci otkriven je još jedan i na Visu.

Zbog toga se nadam kako to neće biti kratkotrajna i izolirana pojava već dio političke strategije i odlučnosti hrvatske države na tom planu. Šteta je što, po mojoj procjeni, o tome nismo sami povelili dovoljno računa već je i to jedan od uvjeta koji nam je nametnut za ulazak u EU.

No, barem ima i pozitivnih pritisaka i uvjeta međunarodne zajednice.